

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

16 iulie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 249/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> . . .	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 249/02	Cauza C-655/17 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2017 de Berliner Stadtwerke GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 septembrie 2017 în cauza T-719/16, Berliner Stadtwerke GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	2
2018/C 249/03	Cauza C-656/17 P: Recurs introdus la 24 noiembrie 2017 de Berliner Stadtwerke GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 septembrie 2017 în cauza T-402/16, Berliner Stadtwerke GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	2
2018/C 249/04	Cauza C-671/17 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2018 de Anastasia-Soultana Gaki împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2017 în cauza T-671/17 P, Gaki/Europol	3
2018/C 249/05	Cauza C-15/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 ianuarie 2018 – Finnair PLC/Igor Turtshin și alții	3

2018/C 249/06	Cauza C-223/18 P: Recurs introdus la 27 martie 2018 de Deichmann SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 17 ianuarie 2018 în cauza T-68/16, Deichmann SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)	3
2018/C 249/07	Cauza C-230/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) la 30 martie 2018 – PI	4
2018/C 249/08	Cauza C-239/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Thüringer Oberlandesgericht (Germania) la 3 aprilie 2018 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Freistaat Thüringen	5
2018/C 249/09	Cauza C-240/18 P: Recurs introdus la 24 ianuarie 2018 de Constantin Film Produktion GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 4 aprilie 2018 în cauza T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	6
2018/C 249/10	Cauza C-243/18 P: Recurs introdus la 3 aprilie 2018 de Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 ianuarie 2018 în cauza T-561/16, Galocha/Întreprinderea comună Fusion for Energy	7
2018/C 249/11	Cauza C-245/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Udine (Italia) la 9 aprilie 2018 – Fallimento Tecnoservice Int. Srl/Poste Italiane SpA	8
2018/C 249/12	Cauza C-253/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 12 aprilie 2018 – Stadt Euskirchen/Rhenus Veniro GmbH & Co. KG	8
2018/C 249/13	Cauza C-255/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 11 aprilie 2018 – State Street Bank International GmbH/Banca d'Italia	9
2018/C 249/14	Cauza C-266/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia) la 17 aprilie 2018 – Aqua med sp. z o.o. z siedzibą w Opalenicy/Irenie Skórce	10
2018/C 249/15	Cauza C-267/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 17 aprilie 2018 – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA / Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA	10
2018/C 249/16	Cauza C-268/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Bacău (România) la data de 18 aprilie 2018 – SC Onlineshop SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilelor	11
2018/C 249/17	Cauza C-284/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 25 aprilie 2018 – Equitalia centro SpA/Poste Italiane SpA	12
2018/C 249/18	Cauza C-286/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 9 martie 2018 – Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/19	Cauza C-287/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 9 martie 2018 – Fusignano Due Srl/Ministero dello Sviluppo Economico	13
2018/C 249/20	Cauza C-290/18: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Portugheză	14
2018/C 249/21	Cauza C-311/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 9 mai 2018 – Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems	15
2018/C 249/22	Cauza C-316/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 14 mai 2018 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge	17

2018/C 249/23	Cauza C-325/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 17 mai 2018 – Hampshire County Council/C.E., N.E.	18
2018/C 249/24	Cauza C-327/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 18 mai 2018 – Minister for Justice and Equality/R O	19

Tribunalul

2018/C 249/25	Cauza T-111/16: Hotărârea Tribunalului din 5 iunie 2018 – Prada/EUIPO – The Rich Prada International (THE RICH PRADA) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale THE RICH PRADA — Mărci naționale și internaționale verbale și figurative anterioare PRADA — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001] — Profit obținut în mod necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare — Atingere adusă caracterului distinctiv sau renumelui — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001] — Risc de confuzie]	21
2018/C 249/26	Cauza T-160/16: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Groningen Seaports și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Scutire de la plata impozitului pe profit acordată de Țările Jos în favoarea a șase porturi maritime neerlandeze — Decizie prin care schema de ajutor este declarată incompatibilă cu piața internă — Obligația de motivare — Egalitate de tratament”)	21
2018/C 249/27	Cauza T-210/16: Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Lukash/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Listă a persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantei în listă — Obligația de motivare — Nerespectarea criteriilor de înscriere în listă — Eroare de fapt — Eroare de apreciere — Dreptul la apărare — Dreptul la o cale de atac efectivă — Dreptul de proprietate”)	22
2018/C 249/28	Cauza T-340/16: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Flatworld Solutions/EUIPO – Outsource Professional Services (Outsource 2 India) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Outsource 2 India — Rea – credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”]	23
2018/C 249/29	Cauza T-461/16: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Kaddour/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor — Abuz de putere — Principiul bunei administrări — Principiul autorității de lucru judecat — Încălcarea articolului 266 TFUE — Eroare vădită de apreciere — Drepturi fundamentale — Proporționalitate — Principiul nediscriminării”)	24
2018/C 249/30	Cauza T-770/16: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Korwin-Mikke/Parlamentul („Drept instituțional — Parlamentul European — Regulamentul intern al Parlamentului — Comportament care aduce atingere demnității Parlamentului și bunei desfășurări a lucrărilor parlamentare — Sancțiuni disciplinare de pierdere a dreptului de indemnizație de ședere și de suspendare temporară a participării la toate activitățile Parlamentului — Libertatea de exprimare — Obligația de motivare — Eroare de drept”)	25
2018/C 249/31	Cauza T-803/16: Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Glaxo Group/EUIPO – Celon Pharma (SALMEX) {„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene figurative SALMEX — Marcă națională tridimensională anterioară — Competența camerei de recurs de a examina din oficiu utilizarea serioasă a mărcii anterioare — Articolul 64 alineatul (1) și articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 71 alineatul (1) și articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}	25
2018/C 249/32	Cauza T-900/16: Hotărârea Tribunalului din 1 iunie 2018 – Casual Dreams/EUIPO – López Fernández (Dayaday) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dayaday — Mărcile naționale figurative anterioare DAYADAY și dayaday — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Renumel — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare”]	26

2018/C 249/33	Cauza T-163/17: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Consorzio di garanzia dell’olio extra vergine di oliva di qualità/Comisia („Răspundere extracontractuală — Campanii simultane de promovare a uleiului de măsline în țări terțe, una dintre acestea fiind finanțată de FEAGA și destinată să promoveze uleiul de măsline de origine europeană, iar cealaltă de FEDR și destinată să promoveze uleiul de măsline de origine spaniolă — Lipsă de coordonare între serviciile Comisiei responsabile de administrarea celor două programe — Prejudiciu material — Pierderea contractului și beneficiu nerealizat — Prejudiciu moral — Atingere adusă imaginii întreprinderii”)	27
2018/C 249/34	Cauza T-258/17: Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Arbuzov/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)	28
2018/C 249/35	Cauza T-264/17: Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Uponsor Innovation/EUIPO – Swep International (SMATRIX) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SMATRIX — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară AsyMatrix — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 95 din Regulamentul 2017/1001) — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Absența unei aprecieri a unui mijloc de probă furnizat în fața diviziei de opoziție”]	28
2018/C 249/36	Cauza T-302/17: Hotărârea Tribunalului din 29 mai 2018 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene verbală 6000 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligația de motivare”]	29
2018/C 249/37	Cauza T-303/17: Hotărârea Tribunalului din 29 mai 2018 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală 4000 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligația de motivare”]	30
2018/C 249/38	Cauza T-304/17: Hotărârea Tribunalului din 29 mai 2018 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene verbală 5000 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligația de motivare”]	31
2018/C 249/39	Cauza T-314/17: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Nosio/EUIPO (MEZZA) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MEZZA — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Limitarea produselor — Articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001] — Obligația de motivare — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]	31
2018/C 249/40	Cauza T-352/17: Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Korwin-Mikke/Parlamentul („Drept instituțional — Parlamentul European — Regulamentul intern al Parlamentului — Afirmatie care aduce atingere demnității Parlamentului și bunei desfășurări a lucrărilor parlamentare — Sancțiuni disciplinare de pierdere a dreptului de indemnizație de ședere și de suspendare temporară a participării la toate activitățile Parlamentului — Libertatea de exprimare — Obligația de motivare — Eroare de drept”)	32

2018/C 249/41	Cauza T-393/10 INTP: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2018 – Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia („Procedură — Interpretarea unei hotărâri — Îndreptare — Omisiunea de pronunțare”) . . .	33
2018/C 249/42	Cauza T-65/17: Ordonanța Tribunalului din 17 aprilie 2018 – Westbrae Natural/EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale COCONUT DREAM — Retragerea opoziției — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)	33
2018/C 249/43	Cauza T-465/17: Ordonanța Tribunalului din 18 mai 2018 – VKR Holding/EUIPO (VELUX) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale VELUX — Revendicarea seniorității mărcii naționale verbale anterioare VELUX — Revocarea deciziei camerei de recurs — Articolul 103 din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”]	34
2018/C 249/44	Cauza T-228/18 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 17 mai 2018 – Transtec/Comisia („Măsuri provizorii — Achiziții publice — Contract-cadru de prestări de servicii în favoarea țărilor terțe beneficiare ale ajutorului extern al Uniunii — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)	35
2018/C 249/45	Cauza T-274/18: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2018 – Klymenko/Consiliul	35
2018/C 249/46	Cauza T-284/18: Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Arbutov/Consiliul	36
2018/C 249/47	Cauza T-285/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Pšonka/Consiliul	37
2018/C 249/48	Cauza T-289/18: Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Pšonka/Consiliul	38
2018/C 249/49	Cauza T-292/18: Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Portugalia/Comisia	39
2018/C 249/50	Cauza T-295/18: Acțiune introdusă la 7 iunie 2018 – Grecia/Comisia	40
2018/C 249/51	Cauza T-298/18: Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Banco Comercial Português și alții/Comisia . . .	41
2018/C 249/52	Cauza T-326/18: Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)	42
2018/C 249/53	Cauza T-334/18: Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Bodegas Altun/EUIPO – Codorníu (ANA DE ALTUN)	43
2018/C 249/54	Cauza T-340/18: Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Gibson Brands/EUIPO – Wilfer (Forma unei chitare)	44
2018/C 249/55	Cauza T-474/16: Ordonanța Tribunalului din 29 mai 2018 – Sowaer/Comisia	45
2018/C 249/56	Cauza T-787/16: Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2018 – QD/EUIPO	45
2018/C 249/57	Cauza T-199/17: Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2018 – QD/EUIPO	45
2018/C 249/58	Cauza T-443/17: Ordonanța Tribunalului din 30 mai 2018 – António Conde & Companhia/Comisia	45
2018/C 249/59	Cauza T-23/18: Ordonanța Tribunalului din 29 mai 2018 – Nova Brands/ EUIPO – Natamil (Natamil)	45

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 249/01)

Ultima publicație

JO C 240, 9.7.2018.

Publicații anterioare

JO C 231, 2.7.2018.

JO C 221, 25.6.2018.

JO C 211, 18.6.2018.

JO C 200, 11.6.2018.

JO C 190, 4.6.2018.

JO C 182, 28.5.2018.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 24 noiembrie 2017 de Berliner Stadtwerke GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 septembrie 2017 în cauza T-719/16, Berliner Stadtwerke GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-655/17 P)

(2018/C 249/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Berliner Stadtwerke GmbH (reprezentanți: O. Spieker și A. Schönfleisch, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 31 mai 2018, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat și a obligat recurenta la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 24 noiembrie 2017 de Berliner Stadtwerke GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 20 septembrie 2017 în cauza T-402/16, Berliner Stadtwerke GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-656/17 P)

(2018/C 249/03)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Berliner Stadtwerke GmbH (reprezentanți: O. Spieker și A. Schönfleisch, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 31 mai 2018, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul în parte ca vădit inadmisibil și în parte ca vădit nefondat și a obligat recurenta la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2018 de Anastasia-Soultana Gaki împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 27 septembrie 2017 în cauza T-671/17 P, Gaki/Europol

(Cauza C-671/17 P)

(2018/C 249/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Anastasia-Soultana Gaki (reprezentant: G. Keisers, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol)

Prin ordonanța din 7 iunie 2018, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a zecea) a respins recursul ca fiind în parte vădit nefondat și în parte vădit inadmisibil și a hotărât că recurenta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 9 ianuarie 2018 – Finnair PLC/Igor Turtschin și alții

(Cauza C-15/18)

(2018/C 249/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Finnair PLC

Reclamanți și intimați: Igor Turtschin, Evgeniya Turtschina, Leon Turtschin

Cauza a fost radiată din registrul Curții prin Ordonanța Curții din 6 iunie 2018.

Recurs introdus la 27 martie 2018 de Deichmann SE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 17 ianuarie 2018 în cauza T-68/16, Deichmann SE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-223/18 P)

(2018/C 249/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Deichmann SE (reprezentant: C. Onken, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Munich, SL

Concluziile recurente

Recurentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 17 ianuarie 2018 în cauza T-68/17;

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2015 în cauza R 2345/2014-4;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea intimatului și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că decizia atacată încalcă articolul 51 alineatul (1) litera (a) și articolul 15 alineatul (1) din RMC (în prezent articolul 58 alineatul (1) litera (a) and articolul 18 alineatul (1) of Regulamentul (UE) 2017/1001⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, denumit în continuare „RMEU”) în mai multe privințe. În special, Tribunalul nu a determinat corect semnificația noțiunii „marca” ce figurează la articolul 51 alineatul (1) litera (a) și la articolul 15 alineatul (1) din RMC.

- 1) În primul rând, Tribunalul a apreciat în mod greșit importanța și consecințele juridice ale determinării tipului mărcii în cauză. Acesta a prezumat în mod eronat că nu a fost relevant aspectul dacă marca în litigiu era clasificată drept marcă figurativă sau drept marcă de poziție. În realitate, distincția dintre diferitele tipuri de mărci are însă o incidență semnificativă în ceea ce privește obiectul lor, precum și modul în care acestea sunt utilizate. Utilizarea mărcii în litigiu ca marcă figurativă ar diferi considerabil de modul în care aceasta ar fi utilizată dacă ar fi o marcă de poziție.
- 2) În al doilea rând, Tribunalul nu a determinat corect obiectul mărcii în litigiu, ci a considerat și tratat această marcă drept o marcă de poziție. Marca în litigiu este o marcă figurativă, având în vedere că înregistrarea sa a fost solicitată și obținută cu titlu de marcă figurativă și nicio descriere sau declarație de renunțare nu au sugerat altceva. Simpla utilizare a unor linii întrerupte nu transformă o marcă figurative într-o marcă de poziție.
- 3) Ca o consecință, Tribunalul a prezumat în mod incorect că Munich S.L. a demonstrat utilizarea serioasă a mărcii sale dovedind vânzarea unor articole de încălțăminte pe partea laterală a cărora erau aplicate două linii încrucișate. Acest tip de utilizare ar putea fi relevant numai pentru o marcă de poziție, iar nu pentru o marcă figurativă precum cea în litigiu.

⁽¹⁾ JO 2017, L 154, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) la 30 martie 2018 – PI

(Cauza C-230/18)

(2018/C 249/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Tirol

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PI

Autoritate pârâtă: Landespolizeidirektion Tirol

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 15 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit căruia orice cetățean al Uniunii are libertatea de a-și căuta un loc de muncă, de a lucra, de a se stabili sau de a presta servicii în orice stat membru, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 19 alineatul 3 din Legea poliției Landului Tirol, LGBl. nr. 60/1976, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Legea LGBl. nr. 56/2017, care permite organelor unei autorități, chiar în lipsa unei proceduri administrative prealabile, să ia măsuri de exercitare directă a prerogativei de a emite dispoziții și a forței de constrângere, în special să închidă pe loc o întreprindere, fără ca aceste măsuri să aibă doar un caracter provizoriu?

- 2) În lumina principiului egalității armelor și a principiului căii de atac efective, articolul 47 din cartă, eventual coroborat cu articolul 41 și cu articolul 52 din cartă, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 19 alineatele 3 și 4 din Legea poliției Landului Tirol, care prevede măsuri efective de exercitare directă a prerogativei de a emite dispoziții și a forței de constrângere, în special închiderea unor întreprinderi, fără documentație și fără confirmare în raport cu persoana vizată?
- 3) În lumina principiului egalității armelor, articolul 47 din cartă, coroborat eventual cu articolele 41 și 52 din cartă, trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 19 alineatele 3 și 4 din Legea poliției Landului Tirol, care prevede că, pentru anularea unor măsuri efective de exercitare directă a prerogativei de a emite dispoziții și a forței de constrângere care nu fac obiectul unei proceduri, în special închiderea unor întreprinderi, este necesar ca persoana vizată de această măsură efectivă să depună o cerere motivată de anulare a închiderii?
- 4) Având în vedere principiul căii de atac efective, articolul 47 din cartă coroborat cu articolul 52 din cartă trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum articolul 19 alineatul 4 din Legea poliției Landului Tirol care, în cazul unei măsuri coercitive efective sub forma închiderii unei întreprinderi, permite doar, în anumite condiții, un drept restricționat de a solicita anularea?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Thüringer Oberlandesgericht (Germania) la 3 aprilie 2018 – Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Freistaat Thüringen

(Cauza C-239/18)

(2018/C 249/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Thüringer Oberlandesgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă și apelantă: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Pârât și intimat: Freistaat Thüringen

Întrebările preliminare

- 1) Conform articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95⁽¹⁾, există un drept de informare în raport cu organismele oficiale care se limitează doar la informații privind speciile de plante, fără ca prin cererea de informații să poată fi de asemenea solicitate informații privind un soi protejat?
- 2) În cazul în care din răspunsul la prima întrebare rezultă că poate fi invocat un asemenea drept de informare:
 - a) Autoritatea care controlează subvențiile acordate agricultorilor din fondurile Uniunii Europene și care, în acest context, stochează datele agricultorilor solicitanți care se referă și la specii de plante poate fi calificată drept un organism oficial implicat în controlul producției agricole, în sensul articolului 11 alineatul (2) (prima liniuță) din Regulamentul (CE) nr. 1768/95?

- b) Organismul oficial are dreptul să rețină informațiile cerute dacă furnizarea de informații necesită recurgerea la un terț pentru a prelucra și a trata datele deținute de acel organism, iar acest fapt necesită un efort financiar de aproximativ 6 000 de euro? Este relevantă împrejurarea că solicitantul este dispus să suporte costurile generate?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1768/95 al Comisiei din 24 iulie 1995 de stabilire a normelor de aplicare a derogării prevăzute la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante (JO 1995, L 173, p. 14, Ediție specială, 03/vol. 17, p. 177).

Recurs introdus la 24 ianuarie 2018 de Constantin Film Produktion GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 4 aprilie 2018 în cauza T-69/17, Constantin Film Produktion GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-240/18 P)

(2018/C 249/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Constantin Film Produktion GmbH (reprezențanți: E. Saarmann și P. Baronikians, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 24 ianuarie 2018;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului:

1. Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene (RMU)

Tribunalul Uniunii Europene ar fi respins în mod eronat cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene în litigiu întemeindu-se pe motivul absolut de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (f) din RMU⁽¹⁾. Semnul nu ar fi contrar bunelor moravuri.

În cadrul analizei aprecierilor făcute de organul inferior, Tribunalul ar fi săvârșit următoarele erori:

Tribunalul ar fi examinat semnul „Fuck you, Goethe”, iar nu semnul solicitat în particular „Fack Ju Göthe”.

Le Tribunal ar fi considerat în mod incorect că semnul solicitat prezintă o vulgaritate intrinsecă, și nu ar fi ținut seama de faptul că combinația termenilor „Fack Ju Göthe” constituie un concept artistic original și marcant care, ca urmare a ortografierii incorecte, pare a fi ludic și anodin.

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat percepția publicului germanofon stabilită de organul inferior. Recurenta ar fi dovedit succesul general al filmului „Fack Ju Göthe” în partea germanofonă a Uniunii Europene, precum și faptul că publicul relevant asociază semnul a cărui înregistrare se solicită cu o sursă de veselie și amuzament. Chiar acele (puține) persoane din rândul public care nu au auzit încă niciodată de existența filmului nu se pot simți jenați din cauza semnului a cărui înregistrare se solicită în privința produselor și serviciilor revendicate, întrucât scrierea fonetică este suficientă pentru a înlătura semnului caracterul serios. Semnul solicitat nu ar constrânge publicul să acționeze, nu i s-ar adresa în mod direct și nici nu l-ar vexe.

2. Încălcarea principiului egalității de tratament

Prin faptul că nu a aplicat la cazul particular aprecierile din decizia Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală privind semnul solicitat „DIE WANDERHURE” (Decizia camerei de recurs a OAPI din 28 mai 2015 – cauza R 2889/2014-4 – *Die Wanderuhre*), Tribunalul ar fi tratat în mod diferit situații care sunt în mare măsură similare.

3. Încălcarea principiilor securității juridice și buneii administrări

Prin faptul că a examinat semnul „Fuck you, Goethe” în loc de „Fack Ju Göthe” și prin aceea că nu a aplicat aprecierile întemeiate pe Decizia WANDERHURE, Tribunal a pronunțat o hotărâre care nu era nici previzibilă nici verificabilă.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca Uniunii Europene [JO 2009, L 78, p. 1, cu modificările ulterioare, înlocuit prin Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca de Uniunii Europene, JO 2017, L 154, p. 1].

Recurs introdus la 3 aprilie 2018 de Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 25 ianuarie 2018 în cauza T-561/16, Galocha/Întreprinderea comună Fusion for Energy

(Cauza C-243/18 P)

(2018/C 249/10)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (reprezentanți: G. Poszler și R. Hanak, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Yosu Galocha

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii din 25 ianuarie 2018 în cauza T-561/16, prin care Tribunalul a anulat listele de rezervă în cadrul procedurii de selecție F4E/CA/ST/FGIV/2015/001, precum și deciziile Fusion for Energy de a recruta candidații selecționați;
- În cazul în care Curtea admite recursul, obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în cadrul recursului.

Motiv unic

Hotărârea atacată nu respectă principiul proporționalității și, prin urmare, penalizează în mod excesiv terții beneficiari printr-o decizie care s-a dovedit a fi neregulamentară.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale ordinario di Udine (Italia) la 9 aprilie 2018 –
Fallimento Tecnoservice Int. Srl/Poste Italiane SpA**

(Cauza C-245/18)

(2018/C 249/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Udine

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fallimento Tecnoservice Int. Srl

Pârâtă: Poste Italiane SpA

Întrebarea preliminară

Articolele 74 și 75 din Directiva 2007/64/CE ⁽¹⁾, în versiunea în vigoare la 3 august 2015 și în ceea ce privește obligațiile și limitele răspunderii prestatorului de servicii de plată, astfel cum au fost transpuse în ordinea juridică italiană prin articolele 24 și 25 din Decretul legislativ nr. 1[1]/201[0], trebuie interpretate în sensul că se aplică numai prestatorului de servicii de plată al părții care ordonă executarea unui astfel de serviciu sau în sensul că se aplică și prestatorului de servicii de plată al beneficiarului?

⁽¹⁾ Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE (JO L 319, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 12 aprilie
2018 – Stadt Euskirchen/Rhenus Veniro GmbH & Co. KG**

(Cauza C-253/18)

(2018/C 249/12)

Limba de procedură: germană

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Pârâtă și apelantă: Stadt Euskirchen

Reclamantă și intimată: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Alte părți în procedură: SVE Stadtverkehr Euskirchen GmbH, RVK Regionalverkehr Köln GmbH

Întrebarea preliminară

Prin impunerea în sarcina operatorului intern a obligației de prestare proprie a majorității serviciilor publice de transport de călători, articolul 5 alineatul (2) a doua teză litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 ⁽¹⁾ exclude posibilitatea ca operatorul intern să presteze majoritatea acestor servicii prin intermediul unei societăți la care deține 2,5 % din părțile sociale, în condițiile în care restul părților sociale sunt deținute direct sau indirect de alte autorități competente?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO 2007, L 315, p.1)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 11 aprilie 2018 – State Street Bank International GmbH/Banca d'Italia

(Cauza C-255/18)

(2018/C 249/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: State Street Bank International GmbH

Pârâtă: Banca d'Italia

Întrebările preliminare

- 1) Printre „modificările statutului” care, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (UE) 2015/63 ⁽¹⁾, nu au efecte asupra obligației de plată a contribuției trebuie inclusă și fuziunea prin absorbție a unei instituții, care a făcut anterior obiectul supravegherii de către o autoritate națională de rezoluție, cu societatea mamă situată în alt stat membru, care s-a produs în perioada de contribuție, iar această regulă se aplică și în cazul în care fuziunea și desființarea în consecință a instituției s-au produs în anul 2015, într-un moment în care nici autoritatea națională de rezoluție, nici fondul național nu fuseseră încă instituite în mod oficial de statul membru, iar contribuțiile încă nu fuseseră calculate?
- 2) Articolul 12 din Regulamentul (UE) 2015/63, coroborat cu articolul 14 din același regulament și cu articolele 103 și 104 din Directiva 2014/59/UE ⁽²⁾, trebuie interpretat în sensul că, inclusiv în cazul unei fuziuni prin absorbție cu o societate-mamă din alt stat membru în cursul anului de contribuție, o instituție este obligată să plătească integral contribuția pentru acel an, iar nu proporțional cu lunile în care instituția în cauză a făcut obiectul supravegherii de către autoritatea de rezoluție din primul stat membru, prin analogie cu dispozițiile privind o instituție „nou-supravegheată” cuprinse la alineatul (1) al aceluiași articol 12 din Regulamentul (UE) 2015/63?
- 3) Potrivit Directivei 2014/59/UE și Regulamentului (UE) 2015/63, precum și principiilor care guvernează sistemul instrumentelor de rezoluție a instituțiilor bancare, aceleași norme prevăzute pentru contribuția ordinară, în special articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul 2015/63, se aplică, în ceea ce privește momentul identificării entităților obligate să contribuie și cuantumul contribuției, și contribuției extraordinare, ținând seama de natura acestora și de condițiile prevăzute pentru impunerea sa?

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO L 11, p. 44).

⁽²⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, p. 190).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia) la 17 aprilie 2018 –
Aqua med sp. z o.o. z siedzibą w Opalenicy/Irenie Skórze**

(Cauza C-266/18)

(2018/C 249/14)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Apelantă: Aqua med sp. z o.o. z siedzibą w Opalenicy

Intimată: Irena Skóra

Întrebările preliminare

- 1) Controlul efectuat din oficiu de instanța națională asupra clauzelor unui contract încheiat cu un consumator referitoare la stabilirea instanței competente pentru soluționarea litigiilor, care se întemeiază pe articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și pe jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea Pannon GSM, C-243/08), trebuie să vizeze și acele clauze contractuale care, deși reglementează chestiunea instanței competente pentru soluționarea litigiilor dintre părți, se limitează să facă trimitere la dispozițiile de drept național?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare – controlul efectuat de instanță trebuie să conducă la aplicarea normelor de competență astfel încât să asigure consumatorului protecția prevăzută de dispozițiile directivei și, în consecință, posibilitatea examinării cauzei de către instanța aflată cel mai aproape de domiciliul/reședința obișnuită a consumatorului?

⁽¹⁾ JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 271.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 17 aprilie
2018 – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA / Compania Națională de Administrare a
Infrastructurii Rutiere SA**

(Cauza C-267/18)

(2018/C 249/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Pârâtă: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Întrebarea preliminară

Articolul 57 alineatul (4) litera (g) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE⁽¹⁾ poate fi interpretat în sensul că rezilierea unui contract de achiziții publice, pe motivul că ar fi fost subcontractată o parte din lucrare fără autorizarea autorității contractante, se circumscrie unei deficiențe semnificative sau persistente la îndeplinirea unei cerințe de fond prevăzute de un contract de achiziții publice anterior care să conducă la excluderea unui operator economic de la participarea la o procedură de achiziție publică?

⁽¹⁾ JO 2014 L 94, p. 65

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Bacău (România) la data de 18 aprilie 2018 – SC Onlineshop SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilelor

(Cauza C-268/18)

(2018/C 249/16)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Bacău

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SC Onlineshop SRL

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală a Vămilelor

Întrebările preliminare

- 1) Dacă Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că aparatele precum sistemele de navigație GPS PNI S 506, în discuție în prezentul litigiu, se clasifică la subpoziția tarifară 8526 91 subpoziția 8526 91 20 sau la poziția 8528 subpoziția 8528 59 00 din această nomenclatură.
- 2) Dacă versiunile Nomenclurii combinate care rezultă succesiv din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 698/2012 al Comisiei⁽³⁾ și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 459/2014 al Comisiei⁽⁴⁾ au relevanță în scopul determinării corectei încadrări tarifare a aparatelor precum sistemele de navigație în discuție în prezentul litigiu, în sensul posibilității de a fi aplicabile prin analogie unor produse care prezintă similități cu sistemul de navigație în cauză, respectiv dacă aplicarea prin analogie a acestor dispoziții favorizează interpretarea NC dată de administrația vamală.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO 1987 L 256, p. 1, Ediție specială 02/vol. 4, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 2016, L 294, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 698/2012 al Comisiei din 25 iulie 2012 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO 2012, L 203, p. 34).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 459/2014 al Comisiei din 29 aprilie 2014 de modificare a anumitor regulamente privind clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată (JO 2014, L 133, p. 43).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 25 aprilie 2018 –
Equitalia centro SpA/Poste Italiane SpA**

(Cauza C-284/18)

(2018/C 249/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă (și intimată în recursul incident): Equitalia centro SpA

Intimată (și recurentă în recursul incident): Poste Italiane SpA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 14 TFUE (ex articolul 16 TCE și, anterior, articolul 7 D din tratat), articolul 106 alineatul (2) TFUE [ex articolul 86 alineatul (2) TCE și, anterior, articolul 90 din tratat] și încadrarea în schema serviciului de interes economic general (SIEG) se opun unei norme precum cea prevăzută de dispozițiile coroborate ale articolului 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992 și ale articolului 2 alineatele 18 20 din Legea nr. 662/1996, potrivit căreia se instituie și se menține – chiar ulterior privatizării serviciilor de „efectuare a unor operațiuni bancare de către administrația poștală”, prestate de Poste Italiane s.p.a. – o rezervare în favoarea Poste Italiane s.p.a. a unei activități (regim de monopol) având ca obiect gestionarea serviciului de cont curent poștal destinat colectării impozitului local ICI, ținând seama de evoluția reglementării statale în materia încasării impozitelor, care, cel puțin începând cu anul 1997, permite contribuabililor și, totodată, colectivităților locale beneficiare ale impozitelor să recurgă la modalități de plată și de încasare prin intermediul sistemului bancar?
- 2) În cazul în care – ca răspuns la prima întrebare – se consideră că instituirea monopolului legal corespunde caracteristicilor SIEG, articolul 106 alineatul (2) TFUE [ex articolul 86 alineatul (2) TCE și, anterior, articolul 90 din tratat] și articolul 107 alineatul (1) TFUE (ex articolul 87 TCE și, anterior, articolul 92 din tratat), potrivit interpretării date acestor dispoziții de Curtea de Justiție în ceea ce privește cerințele pentru a face distincție între o măsură legală – de compensare a obligațiilor de serviciu public – și un ajutor de stat ilegal (Hotărârea din 24 iulie 2003, Altmark Trans și Regierungspräsidentium Magdeburg, C 280/00, EU:C:2003:415), se opun unei norme precum cea care rezultă din dispozițiile coroborate ale articolului 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992, ale articolului 2 alineatele 18 20 din Legea nr. 662/1996 și ale articolului 3 alineatul 1 din Decretul Președintelui Republicii nr. 144/2001, care acordă Poste Italiane s.p.a. competența de a stabili unilateral cuantumul „comisionului” datorat de concesionarul (agentul) serviciului de încasare a impozitului ICI și care este aplicat fiecărei operațiuni de administrare efectuate în contul curent poștal deschis pe numele concesionarului, având în vedere că Poste Italiane s.p.a., prin decizia Consiliului de administrație nr. 57/1996, a stabilit acest comision în cuantum de 100 de lire pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 1997 și 31 mai 2001 și de 0,23 euro pentru perioada ulterioară datei de 1 iunie 2001?
- 3) Articolul 102 primul paragraf TFUE (ex articolul 82 primul paragraf TCE și, anterior, articolul 86 din tratat), astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție (a se vedea Hotărârea din 13 decembrie 1991, RTT/GB Inno BM, C 18/88, EU:C:1991:474, Hotărârea din 25 iunie 1998, Chemische Afvalstoffen Dusseldorp și alții/Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, C 203/96, EU:C:1998:316, și Hotărârea din 17 mai 2001, TNT Traco, C 340/99, EU:C:2001:281), se opune unui ansamblu normativ precum cel constituit din articolul 2 alineatele 18 20 din Legea nr. 662/1996, din articolul 3 alineatul 1 din Decretul Președintelui Republicii nr. 144/2001 și din articolul 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992, întrucât concesionarul (agentul) trebuie în mod necesar să se supună la plata „comisionului”, astfel cum este stabilit și/sau modificat în mod unilateral de Poste Italiane s.p.a., în caz contrar neputând să denunțe contractul de cont curent poștal decât cu încălcarea obligației prevăzute la articolul 10 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 504/1992 și, în consecință, cu neîndeplinirea obligației de încasare a ICI asumate față de colectivitatea locală beneficiară a impozitului?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 9 martie 2018 – Agrenergy Srl/Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-286/18)

(2018/C 249/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Agrenergy Srl

Intimat: Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2009/28/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat – inclusiv în lumina principiului general al protecției încrederii legitime și a sistemului în ansamblu al reglementării instituite de directivă cu privire la stimularea producerii de energie din surse regenerabile – în sensul că exclude compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene a unei reglementări naționale care permite guvernului italian să dispună, prin decrete succesive de punere în aplicare, reducerea sau chiar aducerea la zero a tarifelor de stimulare stabilite anterior?

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, p. 16).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 9 martie 2018 – Fusignano Due Srl/Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-287/18)

(2018/C 249/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Fusignano Due Srl

Intimat: Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebarea preliminară

Articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2009/28/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat – inclusiv în lumina principiului general al protecției încrederii legitime și a sistemului în ansamblu al reglementării instituite de directivă cu privire la stimularea producerii de energie din surse regenerabile – în sensul că exclude compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene a unei reglementări naționale care permite guvernului italian să dispună, prin decrete succesive de punere în aplicare, reducerea sau chiar aducerea la zero a tarifelor de stimulare stabilite anterior?

⁽¹⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, p. 16).

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2018 – Comisia Europeană/Republica Portugheză**(Cauza C-290/18)**

(2018/C 249/20)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: P. Costa de Oliveira și C. Hermes, agenți)*Pârâtă:* Republica Portugheză**Concluziile reclamantei**

Reclamanta solicită Curții:

- declararea faptului că, prin nedesemnarea a 7 situri de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică atlantică recunoscute prin Decizia 2004/813/CE a Comisiei din 7 decembrie 2004 ⁽¹⁾ și a 54 de situri de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneană recunoscute prin Decizia 2006/613/CE a Comisiei din 19 iulie 2006 ⁽²⁾ ca arii speciale de conservare, cât mai curând posibil și în termen de maximum șase ani, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽³⁾;
- declararea faptului că Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, prin neadoptarea măsurilor de conservare necesare în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I și ale speciilor din anexa II prezente pe teritoriul celor 7 situri din regiunea biogeografică atlantică recunoscute prin Decizia 2004/813/CE a Comisiei din 7 decembrie 2004 și în cele 54 de situri de importanță comunitară din regiunea biogeografică mediteraneană recunoscute prin Decizia a Comisiei 2006/613/CE din 19 iulie 2006.
- obligare Republicii Portugeze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Conform articolului 4 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, Republica Portugheză trebuia să desemneze ca arii speciale de conservare 7 situri de importanță comunitară din regiunea biogeografică atlantică, recunoscute prin Decizia 2004/813/CE a Comisiei din 7 decembrie 2004, și 54 de situri de importanță comunitară din regiunea biogeografică mediteraneană, recunoscute prin Decizia 2006/613/CE a Comisiei din 19 iulie 2006, în termen de cel mult șase ani de la data adoptării acestor decizii. Termenele menționate au expirat la 7 decembrie 2010 și, respectiv, la 19 iulie 2012. Or, Republica Portugheză nu a procedat încă la desemnarea siturilor de importanță comunitară ca arii speciale de conservare.

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE impune statelor membre să adopte, pentru ariile speciale de conservare, măsurile de conservare necesare, care pot implica eventual planuri de gestionare adecvate, speciale sau incluse în alte planuri de dezvoltare, precum și acte administrative sau clauze contractuale adecvate în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I și ale speciilor din anexa II prezente pe teritoriul respectivelor situri.

Comisia consideră că măsurile adoptate de Republica Portugheză, în special planul sectorial Natura 2000, precum și alte măsuri menționate de autoritățile portugheze, nu în conformitate cu necesitățile ecologice specifice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I și ale speciilor din anexa II la directivă și nu pot, în consecință, să fie considerate „măsuri de conservare necesare”, în sensul articolului 6 alineatul (1) din directiva respectivă.

- (¹) Decizia 2004/813/CE a Comisiei din 7 decembrie 2004 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a listei siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică atlantică (JO 2004, L 387, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 13, p. 5)
- (²) Decizia 2006/613/CE a Comisiei din 19 din iulie 2006 de adoptare, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului, a listei siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneană (JO 2006, L 259, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 21)
- (³) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Ireland) la 9 mai 2018 – Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Cauza C-311/18)

(2018/C 249/21)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Data Protection Commissioner

Pârâți: Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

Întrebările preliminare

1. În cazul în care datele cu caracter personal sunt transferate de o societate privată dintr-un stat membru al Uniunii Europene (UE) către o societate privată dintr-o țară terță în scop comercial, în conformitate cu Decizia 2010/87/UE (¹), astfel cum a fost modificată prin Decizia 2016/2297 a Comisiei (²) (denumită în continuare „Decizia SCC”) și pot fi prelucrate ulterior în țara terță de către autoritățile acesteia în scopuri de securitate națională, dar și în scopul aplicării legii și al desfășurării afacerilor externe ale țării terțe, dreptul Uniunii (inclusiv Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, denumită în continuare „carta”) se aplică în cazul transferului de date sub rezerva dispozițiilor articolului 4 alineatul (2) TUE privind securitatea națională și a dispozițiilor articolului 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46/CE (³) (denumită în continuare „directiva”) în ceea ce privește siguranța publică, apărarea și securitatea statului?
2. (1) Pentru a se stabili dacă există o încălcare a drepturilor unei persoane fizice prin transferul de date din Uniunea Europeană către o țară terță în temeiul Deciziei SCC, unde pot fi prelucrate ulterior în scopuri de securitate națională, elementul de comparație relevant în sensul directivei este:
 - (a) Carta, TUE, TFUE, directiva, CEDO (sau orice alte prevederi ale dreptului Uniunii Europene); sau
 - (b) Dreptul intern al unuia sau al mai multor state membre?
- (2) Dacă elementul de comparație relevant este (b), printre elementele de comparație trebuie incluse și uzanțele din unul sau mai multe state membre în contextul securității naționale?

3. La aprecierea faptului dacă o țară terță asigură nivelul de protecție impus de dreptul Uniunii Europene pentru datele cu caracter personal transferate către respectiva țară în sensul articolului 26 din directivă, nivelul de protecție în țara terță trebuie să fie evaluat în raport cu:
- (a) Normele aplicabile în țara terță, rezultate din dreptul său intern sau din acordurile internaționale și practica menită să asigure conformitatea cu aceste norme, inclusiv normele profesionale și măsurile de securitate respectate în țara terță;
- sau
- (b) Normele menționate la punctul (a), împreună cu practicile administrative, de reglementare și de conformitate și cu garanțiile, procedurile, protocoalele, mecanismele de supraveghere și remediile non-juridice așa cum sunt în vigoare în țara terță?
4. Având în vedere faptele constatate de High Court în legătură cu dreptul Statelor Unite, se încalcă drepturile persoanelor fizice prevăzute la articolele 7 și/sau 8 din cartă în cazul în care se transferă date cu caracter personal din Uniunea Europeană către Statele Unite în temeiul Deciziei SCC?
5. Având în vedere faptele constatate de High Court în legătură cu dreptul Statelor Unite, dacă datele cu caracter personal sunt transferate din Uniunea Europeană către Statele Unite în temeiul Deciziei SCC:
- (a) Nivelul de protecție acordat de Statele Unite respectă esența dreptului unei persoane fizice de a introduce o acțiune în justiție în cazul încălcării drepturilor sale în materie de confidențialitatea datelor garantat prin articolul 47 din cartă?

În cazul unui răspuns afirmativ la punctul (a),

- (b) Limitările impuse de dreptul Statelor Unite cu privire la dreptul unei persoane fizice de a introduce o acțiune în justiție în contextul securității naționale a Statelor Unite sunt proporționale în sensul articolului 52 din cartă și nu depășesc ceea ce este necesar într-o societate democratică în scopuri de securitate națională?
6. (1) Care este nivelul de protecție care se impune să fie acordat datelor cu caracter personal transferate către o țară terță în temeiul clauzelor contractuale standard adoptate în conformitate cu o decizie a Comisiei întemeiată pe articolul 26 alineatul (4) în lumina prevederilor directivei și, în special, în temeiul articolelor 25 și 26 interpretate din perspectiva cartei?
- (2) Care sunt aspectele care trebuie luate în considerare pentru a se aprecia dacă nivelul de protecție acordat datelor transferate către o țară terță în temeiul Deciziei SSC satisface cerințele directivei și ale cartei?
7. Faptul că respectivele clauze contractuale standard se aplică între exportatorul de date și importatorul de date și nu obligă autoritățile naționale ale unei țări terțe care poate solicita importatorului de date să pună la dispoziția serviciilor sale de securitate, pentru prelucrare ulterioară, datele cu caracter personal transferate în temeiul clauzelor prevăzute de Decizia SCC împiedică clauzele să ofere garanții suficiente, astfel cum sunt prevăzute la articolul 26 alineatul (2) din directivă?
8. Dacă un importator de date dintr-o țară terță face obiectul unor legi de supraveghere care, din punctul de vedere al autorității de protecție a datelor sunt contrare prevederilor Anexei la Decizia SCC sau celor ale articolului 25 sau ale articolului 26 din directivă și/sau cartei, autoritatea de protecția datelor are obligația de a utiliza competențele sale executorii în temeiul articolului 28 alineatul (3) din directivă pentru a suspenda transferul de date sau exercitarea unor astfel de competențe este limitată doar la cazuri excepționale, în lumina considerentului (11) al directivei [considerentul (11) al Deciziei 2010/87/UE], ori autoritatea de protecție a datelor poate face uz de marja sa de apreciere pentru a nu suspenda transferul de date?

9. (1) În sensul articolului 25 alineatul (6) din directivă, Decizia (UE) 2016/1250⁽⁴⁾ („Decizia privind Scutul de confidențialitate”) constituie o apreciere de aplicare generală obligatorie pentru autoritățile de protecție a datelor și pentru instanțele statelor membre, având ca efect că Statele Unite asigură un nivel adecvat de protecție potrivit articolului 25 alineatul (2) din directivă în temeiul dreptului lor intern sau al acordurilor internaționale din care fac parte?
- (2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea de la punctul (1), care este relevanța, dacă există una, Deciziei privind Scutul de confidențialitate în aprecierea efectuată cu privire la caracterul adecvat al garanțiilor furnizate pentru transferul de date către Statele Unite, transferate în temeiul Deciziei SCC?
10. Date fiind constatările High Court cu privire la dreptul Statelor Unite, existența Ombudsmanului pentru Scutul de confidențialitate în temeiul Anexei A – Anexei III la Decizia privind Scutul de confidențialitate, coroborată cu regimul existent în Statele Unite garantează că Statele Unite asigură o cale de atac persoanelor vizate ale căror date cu caracter personal sunt transferate către Statele Unite în temeiul Deciziei SCC, care este compatibilă cu articolul 47 din cartă?
11. Decizia SCC încalcă articolele 7, 8 și/sau 47 din cartă?

- ⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 5 februarie 2010 privind clauzele contractuale tip pentru transferul de date cu caracter personal către persoanele împuternicite de către operator stabilite în țări terțe în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2010, L 39, p. 5).
- ⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2297 a Comisiei din 16 decembrie 2016 de modificare a Deciziilor 2001/497/CE și 2010/87/UE privind clauzele contractuale standard pentru transferul de date cu caracter personal către țările terțe și către persoanele împuternicite de către operator stabilite în țări terțe, în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2016, L 344, p.100).
- ⁽³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială 13/vol. 17, p. 10).
- ⁽⁴⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA (JO 2016, L 207, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Regatul Unit) la 14 mai 2018 – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/The
Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge**

(Cauza C-316/18)

(2018/C 249/22)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Recurenți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Intimați: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Întrebările preliminare

1. Este necesar să se facă distincție între operațiuni scutite și operațiuni neimpozabile pentru a stabili dacă TVA-ul suportat pentru acest tip de operațiuni este deductibil?

2. În cazul în care comisiunile de administrare sunt suportate numai în raport cu activitățile de investiții neimpozabile, este totuși posibil să se stabilească legătura necesară între aceste costuri și activitățile economice care sunt subvenționate prin intermediul veniturilor realizate din investiții, astfel încât să se poată deduce TVA-ul în funcție de natura și de amploarea activității economice în aval care conferă dreptul de deducere a TVA-ului? În ce măsură este relevant să se examineze scopul în care vor fi folosite veniturile generate?
3. Este necesar să se facă distincție între TVA-ul suportat în scopul atragerii de capital pentru o activitate comercială și TVA-ul care produce propria sursă de venituri, distinctă de orice sursă de venituri provenite din activități economice în aval?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (Irlanda) la 17 mai 2018 – Hampshire County Council/C.E., N.E.

(Cauza C-325/18)

(2018/C 249/23)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Hampshire County Council

Pârâți: C.E., N.E.

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care se pretinde că părinții și/sau alți membri de familie ai unor copii i-au deplasat pe aceștia în mod abuziv din țara în care își au reședința obișnuită, cu încălcarea unei hotărâri judecătorești obținute de o autoritate publică din statul respectiv, poate această autoritate să solicite – în fața instanțelor de judecată din alt stat membru, în temeiul dispozițiilor capitolului III din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului⁽¹⁾ – executarea unei hotărâri judecătorești prin care se dispune înapoierea copiilor în statul menționat sau acest lucru constituie o eludare a articolului 11 din respectivul regulament și a Convenției de la Haga din 1980 sau constituie un abuz de drept din partea autorității în cauză?
- 2) Într-o cauză privind dispozițiile în materie de executare din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului, instanța sesizată are competența de a prelungi termenul prevăzut la articolul 33 alineatul (5) în condițiile în care depășirea acestuia este în esență minimă, iar o prelungire a termenului ar fi putut de altfel să fie acordată în temeiul dreptului procesual național?
- 3) Fără a aduce atingere celei de a doua întrebări, în cazul în care o autoritate publică străină deplasează copiii care fac obiectul litigiului de pe teritoriul unui stat membru, în temeiul unei hotărâri executorii pronunțate în cadrul unei proceduri necontradictorii în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului, dar înainte de comunicarea respectivei hotărâri părinților, privându-i astfel pe aceștia de dreptul lor de a solicita suspendarea executării acestei hotărâri până la soluționarea unei căi de atac, un asemenea comportament aduce atingere conținutului esențial al drepturilor „părinților” prevăzute la articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului sau la articolul 47 din cartă, în așa fel încât ar trebui să fie acordată o prelungire a termenului de introducere a căii de atac [prevăzut la articolul 33 alineatul (5) din respectivul regulament]?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO 2003, L 338, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 18 mai 2018 – Minister for Justice and Equality/R O

(Cauza C-327/18)

(2018/C 249/24)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: R O

Întrebările preliminare

Având în vedere:

- (a) notificarea adresată de Regatul Unit în temeiul articolului 50 TUE;
 - (b) incertitudinea în ceea ce privește acordurile care vor fi încheiate între Uniunea Europeană și Regatul Unit pentru a reglementa raporturile dintre acestea după retragerea Regatului Unit din Uniune și
 - (c) incertitudinea subsecventă în ceea ce privește măsura în care pârâtul va putea beneficia, în practică, de drepturile acordate în temeiul tratatelor, al cartei sau al legislației relevante, în cazul în care acesta ar fi predat Regatului Unit și ar rămâne în continuare în detenție după retragerea Regatului Unit din Uniune,
- 1) Este un stat membru solicitat obligat de dreptul Uniunii Europene să refuze predarea în Regatul Unit a unei persoane care face obiectul unui mandat european de arestare, a cărei predare ar fi de altfel obligatorie în temeiul legislației naționale a acestui stat membru,
 - (i) în toate cazurile?
 - (ii) în unele cazuri, ținând seama de împrejurările specifice ale cauzei?
 - (iii) în niciun caz?
 - 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este cel prezentat la punctul (ii), care sunt criteriile sau elementele pe care o instanță din statul membru solicitat trebuie să le evalueze pentru a stabili dacă predarea este interzisă?
 - 3) În contextul celei de a doua întrebări, instanța din statul membru solicitat este obligată să amâne pronunțarea deciziei finale privind executarea mandatului european de arestare pentru a aștepta mai multe precizări în ceea ce privește regimul juridic relevant care va fi pus în aplicare după retragerea din Uniune a statului membru solicitant în cauză
 - (i) în toate cazurile?
 - (ii) în unele cazuri, ținând seama de împrejurările specifice ale cauzei?
 - (iii) în niciun caz?

- 4) În cazul în care răspunsul la a treia întrebare este cel prezentat la punctul (ii), care sunt criteriile sau elementele pe care o instanță din statul membru solicitat trebuie să le evalueze pentru a stabili dacă este obligată să amâne pronunțarea deciziei finale privind executarea mandatului european de arestare?
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 iunie 2018 – Prada/EUIPO – The Rich Prada International (THE RICH PRADA)

(Cauza T-111/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale THE RICH PRADA — Mărci naționale și internaționale verbale și figurative anterioare PRADA — Motive relative de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001] — Profit obținut în mod necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare — Atingere adusă caracterului distinctiv sau renumelui — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001] — Risc de confuzie]

(2018/C 249/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Prada SA (Luxembourg, Luxemburg) (reprezentant: F. Jacobacci, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: The Rich Prada International PT (Surabaya, Indonezia) (reprezentant: Y. Zhou, solicitor)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 ianuarie 2016 (cauzele conexe R 3076/2014-2 și R 3186/2014-2) astfel cum a fost modificată la 14 martie 2017, privind o procedură de opoziție între Prada și The Rich Prada International.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Prada SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Groningen Seaports și alții/Comisia

(Cauza T-160/16) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Scutire de la plata impozitului pe profit acordată de Țările Jos în favoarea a șase porturi maritime neerlandeze — Decizie prin care schema de ajutor este declarată incompatibilă cu piața internă — Obligația de motivare — Egalitate de tratament”]

(2018/C 249/26)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamante: Groningen Seaports NV (Delfzijl, Țările de Jos) și celelalte cinci reclamante ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: inițial E. Pijnacker Hordijk și I. Kieft, ulterior A. Kleinhout și C. Zois, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial S. Noë, B. Stromsky și J. F. Brakeland, ulterior S. Noë și B. Stromsky, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantelor: Regatul Țărilor de Jos (reprezențați: J. Langer și M. Bulterman, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (UE) 2016/634 a Comisiei din 21 ianuarie 2016 privind ajutorul de stat nr. SA.25338 (2014/C) (ex E 3/2008 și ex CP 115/2004) pus în aplicare de Țările de Jos — Scutirea de la plata impozitului pe profit a întreprinderilor publice (JO 2016, L 113, p. 148)

Dispozitivul

- 1) Admite substituirea Havenbedrijf Moerdijk NV în locul Havenschap Moerdijk în calitate de reclamantă.
- 2) Respinge acțiunea.
- 3) Obligă Groningen Seaports NV și celelalte cinci reclamante ale căror nume figurează în anexă să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 200, 6.6.2016.

Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Lukash/Consiliul

(Cauza T-210/16) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețare a fondurilor — Listă a persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantei în listă — Obligația de motivare — Nerespectarea criteriilor de înscriere în listă — Eroare de fapt — Eroare de apreciere — Dreptul la apărare — Dreptul la o cale de atac efectivă — Dreptul de proprietate”)

(2018/C 249/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Olena Lukash (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Cessieux, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențați: F. Naert și J.-P. Hix, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea, în primul rând, a Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2014, L 66, p. 1), în al doilea rând, a Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 208/2014 (JO 2015, L 62, p. 1), în al treilea rând, a Deciziei (PESC) 2015/876 a Consiliului din 5 iunie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2015, L 142, p. 30) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/869 al Consiliului din 5 iunie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 208/2014 (JO 2015, L 142, p. 1), în al patrulea rând, a Deciziei (PESC) 2016/318 din 4 martie 2016 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2016, L 60, p. 76) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/311 al Consiliului din 4 martie 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 (JO 2016, L 60, p. 1) și, în al cincilea rând, a Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119 (JO 2017, L 58, p. 34) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/374 al Consiliului din 3 martie 2017 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 (JO 2017, L 58, p. 1), în măsura în care numele reclamantei a fost înscris și menținut în lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Olena Lukash este obligată la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Flatworld Solutions/EUIPO – Outsource Professional Services (Outsource 2 India)

(Cauza T-340/16) (¹)

[„*Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Outsource 2 India — Rea — credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]*”]

(2018/C 249/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Flatworld Solutions Pvt Ltd (Bangalore, India) (reprezentanți: S. O. Gillert, K Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes și J. Schumacher, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Gája, agent)

Intervenientă: Outsource Professional Services Ltd (Friedrichshafen, Germania), admisă să se substituie celeilalte părți din procedura în fața camerei de recurs (reprezentant: A. Kempter, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Camerei a patra de recurs a EUIPO din 15 aprilie 2016 (cauza R 611/2015-4) privind o procedură de declarare a nulității între Flatworld Solutions și Outsource2India.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 15 aprilie 2016 (cauza R 611/2015-4).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Flatworld Solutions Pvt Ltd.
- 3) Outsource Professional Services Ltd suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 305, 22.8.2016.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Kaddour/Consiliul

(Cauza T-461/16) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Siriei — Înghețarea fondurilor — Abuz de putere — Principiul bunei administrări — Principiul autorității de lucru judecat — Încălcarea articolului 266 TFUE — Eroare vădită de apreciere — Drepturi fundamentale — Proporționalitate — Principiul nediscriminării”)

(2018/C 249/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Khaled Kaddour (Damas, Siria) (reprezentați: V. Davies și V. Wilkinson, solicitors, și R. Blakeley, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: inițial J. Bauerschmidt și G. Étienne, ulterior J. Bauerschmidt și S. Kyriakopoulou, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2016/850 a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 141, p. 125) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/840 al Consiliului din 27 mai 2016 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2016, L 141, p. 30), în măsura în care aceste acte îl privesc pe reclamant

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Khaled Kaddour să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO C 383, 17.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Korwin-Mikke/Parlamentul(Cauza T-770/16) ⁽¹⁾

(„Drept instituțional — Parlamentul European — Regulamentul intern al Parlamentului — Comportament care aduce atingere demnității Parlamentului și bunei desfășurări a lucrărilor parlamentare — Sancțiuni disciplinare de pierdere a dreptului de indemnizație de ședere și de suspendare temporară a participării la toate activitățile Parlamentului — Libertatea de exprimare — Obligația de motivare — Eroare de drept”)

(2018/C 249/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Janusz Korwin-Mikke (Józefów, Polonia) (reprezentanți: Cherchi și A. Daoût, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. S. Alonso de León și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea deciziei președintelui Parlamentului din 5 iulie 2016 și a deciziei Biroului Parlamentului din 1 august 2016, prin care se aplică reclamantului sancțiunea pierderii dreptului la indemnizația de ședere pe o perioadă de 10 zile și a suspendării temporare a participării sale la toate activitățile Parlamentului pe o perioadă de cinci zile consecutive și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a deciziilor menționate

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Biroului Parlamentului European din 1 august 2016.
- 2) Respinge cererea de despăgubiri.
- 3) Domnul Janusz Korwin-Mikke și Parlamentul suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Glaxo Group/EUIPO – Celon Pharma (SALMEX)(Cauza T-803/16) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene figurative SALMEX — Marcă națională tridimensională anterioară — Competența camerei de recurs de a examina din oficiu utilizarea serioasă a mărcii anterioare — Articolul 64 alineatul (1) și articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenite articolul 71 alineatul (1) și articolul 95 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”}

(2018/C 249/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Glaxo Group Ltd (Brentford, Regatul Unit) (reprezentanți: S. Baran, T. St Quintin, S. Wickenden, barristers, E. Morris și R. Jacob, solicitors)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Celon Pharma S.A. (Łomianki, Polonia) (reprezentant: M. Krasiński, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 31 august 2016 (cauza R 2108/2015-4) privind o procedură de nulitate între Glaxo Group și Celon Pharma

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 31 august 2016 (cauza R 2108/2015-4).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Glaxo Group Ltd în procedura care s-a desfășurat la Tribunal.
- 3) Celon Pharma S.A. suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 1 iunie 2018 – Casual Dreams/EUIPO – López Fernández (Dayaday)

(Cauza T-900/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Dayaday — Mărcile naționale figurative anterioare DAYADAY și dayaday — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Renumă — Profit necuvenit obținut din caracterul distinctiv sau din renumele mărcilor anterioare”]

(2018/C 249/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Casual Dreams, SLU (Manrèse, Spania) (reprezentant: A. Tarí Lázaro, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentanți: inițial S. Palmero Cabezas, ulterior J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Miguel Ángel López Fernández (Fuensalida, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 octombrie 2016 (cauza R 375/2016-2) privind o procedură de opoziție între Casual Dreams și domnul López Fernández

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 octombrie 2016 (cauza R 375/2016-2).

- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Casual Dreams, SLU, inclusiv pe cele efectuate de aceasta în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

(¹) JO C 95, 27.3.2017.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità/Comisia

(Cauza T-163/17) (¹)

(„Răspundere extracontractuală — Campanii simultane de promovare a uleiului de măsline în țări terțe, una dintre acestea fiind finanțată de FEAGA și destinată să promoveze uleiul de măsline de origine europeană, iar cealaltă de FEDR și destinată să promoveze uleiul de măsline de origine spaniolă — Lipsă de coordonare între serviciile Comisiei responsabile de administrarea celor două programe — Prejudiciu material — Pierderea contractului și beneficiu nerealizat — Prejudiciu moral — Atingere adusă imaginii întreprinderii”)

(2018/C 249/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità (Roma, Italia) (reprezentanți: inițial A. Fratini și G. Pandolfi, ulterior A. Fratini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Lewis, D. Bianchi și F. Moro, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-ar fi suferit, în esență, ca urmare a unei lipse de coordonare a serviciilor Comisiei responsabile de administrarea campaniilor de promovare a uleiurilor de măsline europene și spaniol în țări terțe (India, Rusia și China) cofinanțate din fonduri europene, precum și ca urmare a neînclăturării denaturării concurenței și a efectelor negative care ar fi decurs din aceasta

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 129, 24.4.2017.

Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Arbuzov/Consiliul(Cauza T-258/17) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Ucraina — Înghețarea fondurilor — Lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Menținerea numelui reclamantului pe listă — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)

(2018/C 249/34)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Sergej Arbuzov (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: R. Pekař și J.-P. Hix, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2017, L 58, p. 34), în măsura în care numele reclamantului a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților și a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (PESC) 2017/381 a Consiliului din 3 martie 2017 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care numele domnului Sergej Arbuzov a fost menținut pe lista persoanelor, a entităților sau a organismelor cărora li se aplică aceste măsuri restrictive.
- 2) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 6 iunie 2018 – Uponor Innovation/EUIPO – Swep International (SMATRIX)(Cauza T-264/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale SMATRIX — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară AsyMatrix — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 95 din Regulamentul 2017/1001) — Întinderea examinării care trebuie efectuată de camera de recurs — Absența unei aprecieri a unui mijloc de probă furnizat în fața diviziei de opoziție”]

(2018/C 249/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Uponor Innovation AB (Borås, Suedia) (reprezentant: A. Kylhammar, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Swep International AB (Landskrona, Suedia) (reprezentanți: J. Norderyd și C. Sundén, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 1 martie 2017 (cauza R 236/2016-2) privind o procedură de opoziție între Swep International și Uponsor Innovation.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 1 martie 2017 (cauza R 236/2016-2).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Uponsor Innovation în cadrul procedurii în fața Tribunalului.
- 3) Swep International AB suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Uponsor Innovation în cadrul procedurii în fața camerei de recurs a EUIPO.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 29 mai 2018 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Cauza T-302/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene verbală 6000 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligația de motivare”]

(2018/C 249/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M. C. Simon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China) (reprezentanți: S. Fröhlich și M. Hartmann, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 martie 2017 (cauza R 656/2016-4) privind o procedură de declarare a nulității între Zhejiang Rongpeng Air Tools și Sata

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sata GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 29 mai 2018 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Cauza T-303/17) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală 4000 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Egalitate de tratament — Principiul bunei administrări — Obligația de motivare”}

(2018/C 249/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China) (reprezențați: S. Fröhlich și M. Hartmann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 martie 2017 (cauza R 654/2016-4) privind o procedură de declarare a nulității între Zhejiang Rongpeng Air Tools și Sata

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sata GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 29 mai 2018 – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)(Cauza T-304/17) ⁽¹⁾

{„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marcă a Uniunii Europene verbală 5000 — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 59 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Egalitate de tratament — Principiul buneii administrări — Obligația de motivare”}

(2018/C 249/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Germania) (reprezentant: M.-C. Simon, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Hanf, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, China) (reprezentații: S. Fröhlich și M. Hartmann, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 8 martie 2017 (cauza R 655/2016-4) privind o procedură de declarare a nulității între Zhejiang Rongpeng Air Tools și Sata

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Sata GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Nosio/EUIPO (MEZZA)(Cauza T-314/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale MEZZA — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001] — Limitarea produselor — Articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001] — Obligația de motivare — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 [devenit articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1001]”]

(2018/C 249/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Nosio SpA (Mezzocorona, Italia) (reprezentații: A. Perani și J. Graffer, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Capostagno și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 martie 2017 (cauza R 1518/2016-5) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal MEZZA ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Nosio SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 231, 17.7.2017.

Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2018 – Korwin-Mikke/Parlamentul

(Cauza T-352/17) ⁽¹⁾

(„Drept instituțional — Parlamentul European — Regulamentul intern al Parlamentului — Afirmatie care aduce atingere demnității Parlamentului și bunei desfășurări a lucrărilor parlamentare — Sancțiuni disciplinare de pierdere a dreptului de indemnizație de ședere și de suspendare temporară a participării la toate activitățile Parlamentului — Libertatea de exprimare — Obligația de motivare — Eroare de drept”)

(2018/C 249/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Janusz Korwin-Mikke (Józefów, Polonia) (reprezentanți: M. Cherchi, A. Daoût și M. Dekleermaker, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: N. Görnitz, S. Seyr și S. Alonso de León, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea deciziei președintelui Parlamentului din 14 martie 2017 și a deciziei Biroului Parlamentului din 3 aprilie 2017, prin care se aplică reclamantului sancțiunea pierderii dreptului la indemnizația de ședere pe o perioadă de 30 de zile, a suspendării temporare a participării sale la toate activitățile Parlamentului pe o perioadă de zece zile consecutive și a interdicției de a reprezenta Parlamentul pe o perioadă de un an și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE având ca obiect obținerea reparării prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a deciziilor menționate

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Biroului Parlamentului European din 3 aprilie 2017.
- 2) Respinge cererea de despăgubiri.

3) Domnul Janusz Korwin-Mikke și Parlamentul suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 239, 24.7.2017.

Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2018 – Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia

(Cauza T-393/10 INTP) (¹)

(„Procedură — Interpretarea unei hotărâri — Îndreptare — Omisiunea de pronunțare”)

(2018/C 249/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Germania), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentant: C. Stadler, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: V. Bottka, H. Leupold și G. Meessen, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, cerere de interpretare a Hotărârii din 15 iulie 2015, Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia (T-393/10, EU:T:2015:515) și, cu titlu subsidiar, cerere de îndreptare și de reparare a omisiunii de pronunțare în ceea ce privește hotărârea menționată

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Ordonanța Tribunalului din 17 aprilie 2018 – Westbrae Natural/EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Cauza T-65/17) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale COCONUT DREAM — Retragera opoziției — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2018/C 249/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Westbrae Natural, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: D. McFarland, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 2 noiembrie 2016 (cauza R 182/2016-2) privind o procedură de opoziție între Kaufland Warenhandel și Westbrae Natural

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Westbrae Natural, Inc. să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

⁽¹⁾ JO C 86, 20.3.2017.

Ordonanța Tribunalului din 18 mai 2018 – VKR Holding/EUIPO (VELUX)

(Cauza T-465/17) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale VELUX — Revendicarea seniorității mărcii naționale verbale anterioare VELUX — Revocarea deciziei camerei de recurs — Articolul 103 din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Dispariția obiectului litigiului — Nepronunțare asupra fondului”]

(2018/C 249/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VKR Holding A/S (Søborg, Danemarca) (reprezentant: J. Heebøll, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Gája, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 23 mai 2017 (cauza R 1927/2016-2) privind o cerere de revendicare a seniorității mărcii naționale (estoniene), identică cu marca verbală „VELUX”, înregistrată ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 309, 18.9.2017.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 17 mai 2018 – Transtec/Comisia**(Cauza T-228/18 R)****(„Măsuri provizorii — Achiziții publice — Contract-cadru de prestări de servicii în favoarea țărilor terțe beneficiare ale ajutorului extern al Uniunii — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)**

(2018/C 249/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Transtec (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și N. Flandin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Aresu și J. Estrada de Solà, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, suspendarea executării deciziei Comisiei din 26 martie 2018 privind respingerea ofertei reclamantei și atribuirea contractului aferent lotului nr. 3 din cererea de ofertă „Contract-cadru pentru implementarea ajutorului extern pentru 2018 (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026”, cu numărul EuropeAid/138778/DH/SER/Multi, unui număr de zece ofertanți și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la includerea reclamantei, cu titlu provizoriu, printre ofertanții câștigători

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2018 – Klymenko/Consiliul**(Cauza T-274/18)**

(2018/C 249/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moscova, Rusia) (reprezentant: M. Phelippeau, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă;
- anularea Deciziei 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina;
- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina;

- obligarea Consiliului Uniunii Europene la suportarea cheltuielilor de judecată în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe motivarea insuficientă a actelor atacate.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o cale de atac efectivă garantate de principiile fundamentale ale dreptului european, în special articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe lipsa unui temei legal în măsura în care articolul 29 din Tratatul privind Uniunea Europeană nu poate fi temeiul juridic al măsurii restrictive luate împotriva domnului Klymenko.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe existența unei erori de fapt, în măsura în care domnul Klymenko prezintă elemente care atestă lipsa unei baze factuale suficiente pentru a justifica o procedură penală.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la respectarea proprietății, principiu fundamental al dreptului Uniunii protejat la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Acțiune introdusă la 3 mai 2018 – Arbuzov/Consiliul

(Cauza T-284/18)

(2018/C 249/46)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Sergej Arbuzov (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care îl vizează pe Sergej Arbuzov;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Sergej Arbuzov.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

În susținerea cererii, reclamantul invocă printre altele că Consiliul Uniunii Europene nu a dat dovadă de diligență cu ocazia adoptării Deciziei (PESC) 2018/333 din 5 martie 2018, dat fiind că înainte de adoptarea deciziei atacate nu a analizat argumentele și probele prezentate de reclamant în apărarea sa și și-a întemeiat decizia în principal pe o scurtă expunere a Parchetului General din Ucraina, fără a solicita nicio informație suplimentară cu privire la desfășurarea anchetei din Ucraina.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului

Reclamantul susține în această privință că măsurile restrictive adoptate împotriva sa sunt disproporționate, depășesc ceea ce este necesar și constituie o atingere a garanțiilor prevăzute de dreptul internațional referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Pšonka/Consiliul

(Cauza T-285/18)

(2018/C 249/47)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Viktor Pavlovič Pšonka (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, precum și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018, în măsura în care această decizie și acest regulament îl vizează pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

În susținerea cererii, reclamantul invocă printre altele că Consiliul Uniunii Europene nu a dat dovadă de diligență cu ocazia adoptării Deciziei (PESC) 2018/333 din 5 martie 2018, dat fiind că înainte de adoptarea deciziei atacate nu a analizat argumentele și probele prezentate de reclamant în apărarea sa și și-a întemeiat decizia în principal pe o scurtă expunere a Parchetului General din Ucraina, fără a solicita nicio informație suplimentară cu privire la desfășurarea anchetei din Ucraina.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate al reclamantului.

Reclamantul susține în această privință că măsurile restrictive adoptate împotriva sa sunt disproporționate, depășesc ceea ce este necesar și constituie o atingere a garanțiilor prevăzute de dreptul internațional referitoare la protecția dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului, astfel cum sunt garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reclamantul susține în această privință că, prin adoptarea măsurilor restrictive, i-au fost încălcate dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție, precum și dreptul la protecția proprietății private.

Acțiune introdusă la 4 mai 2018 – Pșonka/Consiliul

(Cauza T-289/18)

(2018/C 249/48)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamant: Artem Viktorovič Pșonka (Kramatorsk, Ucraina) (reprezentant: M. Mleziva, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2018/333 a Consiliului din 5 martie 2018 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/326 al Consiliului din 5 martie 2018, în măsura în care această decizie și acest regulament îl privesc pe reclamant
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamant

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

- în susținerea acțiunii, reclamantul afirmă, printre altele, că atunci când a adoptat Decizia (PESC) 2018/333 din 5 martie 2018, Consiliul Uniunii Europene nu a dovedit diligența necesară, întrucât, înainte de adoptarea deciziei atacate, acesta nu a examinat afirmațiile și nici probele prezentate de reclamant, care pledează în favoarea acestuia din urmă, și s-a întemeiat în esență pe prezentarea succintă a procurorului general al Ucrainei și nu a solicitat nicio informație suplimentară cu privire la desfășurarea anchetei în Ucraina.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la proprietate al reclamantului

- în această privință, reclamantul susține că măsurile restrictive care au fost adoptate împotriva sa sunt disproporționate, depășesc ceea ce este necesar și încalcă garanțiile prevăzute de dreptul internațional cu privire la protejarea dreptului de proprietate al reclamantului.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului, astfel cum sunt garantate prin Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

- în această privință, reclamantul susține că adoptarea măsurilor restrictive împotriva sa a adus atingere dreptului său la un proces echitabil, prezumției de nevinovăție, precum și dreptului său la protejarea proprietății private.

Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Portugalia/Comisia

(Cauza T-292/18)

(2018/C 249/49)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estevão și J. Saraiva de Almeida, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2018) 955 a Comisiei Europene (CE) din 27 februarie 2018 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană anumite cheltuieli declarate de Portugalia, în cuantum de 1 052 101,05 euro, întrucât constituie „Datorii raportate în mod eronat în tabelele din anexa III, pentru care nu s-a aplicat regula 50/50”;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă încălcarea articolelor 32 și 33 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ și a articolului 54 din Regulamentul (CE) nr. 1306/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

Ațiune introdusă la 7 iunie 2018 – Grecia/Comisia**(Cauza T-295/18)**

(2018/C 249/50)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos, I. Pachi, A.E. Vasilopoulou și E. Chroni)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care sunt excluse de la finanțarea Uniunii anumite cheltuieli ale Republicii Elene într-un quantum total (brut) de 17 869 131,75 euro (incidență financiară de 14 857 076,98 euro) suportate și declarate în cadrul FEADR în legătură cu măsurile 125A, 321 și 322 (în quantum brut de 15 631 043,52 euro și incidență financiară de 12 618 988,75 euro) și cu măsura 123A (în quantum de 2 238 088,23 euro), precum și în quantum de 588 103,59 euro [pentru cheltuielile] efectuate în cadrul FEGA în urma măsurii de control al operațiunilor în exercițiile financiare 2011 – 2014, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive. Primele șase motive privesc rectificarea impusă în cadrul FEADR pentru măsurile 125A, 321, 322 și 123A, în timp ce ultimele două motive privesc rectificarea impusă pentru omisiuni în controlul operațiunilor în temeiul titlului V capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ⁽¹⁾.

1. Prin intermediul primului motiv se invocă interpretarea și aplicarea eronate a ipotezelor prevăzute la articolul 52 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, depășirea competenței *ratione temporis* a Comisiei în legătură cu impunerea rectificărilor financiare contestate și săvârșirea unei erori de fapt de către Comisie la determinarea bazei de calcul a rectificării contestate.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se invocă încălcarea principiilor *ne bis in idem*, securității juridice, buneii administrări, încrederii legitime a statului membru și proporționalității.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se susține încălcarea dispozițiilor articolului 71 alineatul (2) și ale articolului 75 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 ⁽²⁾, a articolului 43 din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 ⁽³⁾, a dispozițiilor programului național de dezvoltare rurală adoptat de Comisie (PSR 2007 – 2013), precum și a articolului 24 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 ⁽⁴⁾, lipsa unui temei juridic și a motivării, precum și săvârșirea unei erori de fapt în ceea ce privește rectificarea forfetară de 10 % impusă, în măsura în care autoritatea de gestiune și-a exercitat legitim și deplin competențele.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, subordonat celui de al treilea motiv, se invocă încălcarea principiilor proporționalității și încrederii legitime a statului membru, precum și a liniilor directoare cuprinse în documentele VI/5330/1997 și C(2015) 3675 din 8 iunie 2015, o motivare insuficientă în privința rectificării forfetare de 10 % aplicate.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se invocă încălcarea dispozițiilor articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011, săvârșirea unei erori de fapt și o motivare insuficientă în legătură cu preținsele nereguli ale aprecierii efectuate în privința cererilor de ajutor din partea autorității de gestiune, precum și în legătură cu neregulile controlului de gestiune a activității de evaluare, precum și încălcarea principiului proporționalității.

6. Prin intermediul celui de al șaselea motiv se invocă încălcarea articolului 24 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 și a principiului proporționalității, săvârșirea unei erori de fapt și o motivare insuficientă în legătură cu pretinsa lipsă a evaluării temeiniciei cheltuielilor.
7. Prin intermediul celui de al șaptelea motiv se invocă faptul că rectificarea financiară impusă pentru exercițiile financiare 2011-2013 trebuie să fie anulată întrucât este lipsită de temei juridic și de motivare, în special pentru anul 2013, și este contrară principiului bunei administrări.
8. Prin intermediul celui de al optulea motiv, în cele cinci părți distincte ale acestuia, se invocă faptul că rectificarea contestată a fost impusă în urma unei erori de fapt a Comisiei, în lipsa unei motivări și cu încălcarea dreptului la apărare a Republicii Elene.

-
- (¹) Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO 2005, L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101).
- (³) Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO 2006, L 368, p. 15, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 133).
- (⁴) Regulament (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO 2011, L 25, p. 8).

Acțiune introdusă la 7 mai 2018 – Banco Comercial Português și alții/Comisia

(Cauza T-298/18)

(2018/C 249/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Banco Comercial Português (Porto, Portugalia), Banco ActivoBank S.A. (Lisabona) și Banco de Investimento Imobiliário S.A. (Lisabona) (reprezentanți: C. Botelho Moniz, L. do Nascimento Ferreira, F.-C. Laprêvote, A. Champsaur și D. Oda, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017/N) a Comisiei din 11 octombrie 2017 (Ajutorul de stat SA.49275) în măsura în care prin aceasta s-a considerat că acordul cu privire la capitalul contingent (denumit în continuare „CCA”) realizat între și intervenit între Fondul de rezoluție portughez (denumit în continuare „Fondul de rezoluție”) și Lone Star group (denumit în continuare „Lone Star”) în contextual vânzării Novo Banco, S.A. (denumită în continuare „Novo Banco”) de către cel dintâi către cel din urmă constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii, inclusiv a celor efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a considerat că rezoluția din 2014 a Banco Espírito Santo, S.A. (denumită în continuare „BES”) a fost adoptată numai în temeiul legii portugheze și înainte de intrarea în vigoare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190) (denumită în continuare „BRRD”).
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a considerat că BRRD a fost aplicată numai de la 1 ianuarie 2015.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin aceea că a considerat că, în scopul de a proteja unitatea și implementarea procesului aferent rezoluției inițiale a BES, vânzarea Novo Banco ar trebui să intre sub incidența reglementării naționale în vigoare înainte de implementarea BRRD.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat în mod eronat că nu există în BRRD dispoziții indisolubil legate relevante pentru evaluarea CCA.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea de către Comisie a articolelor 101 și 44 din BRRD și
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea de către Comisie a articolului 108 alineatul (2) TFUE și a articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 TFUE (denumită în continuare „Regulamentul procedural”, JO 2015, L 248, p. 9), prin faptul că nu a deschis procedura oficială în pofida îndoielilor serioase ridicate cu privire la compatibilitatea mecanismului CCA cu reglementarea Uniunii, reclamantele fiind astfel private de drepturile lor procedurale.

Acțiune introdusă la 28 mai 2018 – Herrero Torres/EUIPO – DZ Licores (CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES)

(Cauza T-326/18)

(2018/C 249/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: José-Ramón Herrero Torres (Castellón de la Plana, Spania) (reprezentant: J. V. Gil Martí, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: DZ Licores, SLU. (Cartagena, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii figurative CARAJILLO LICOR 43 CUARENTA Y TRES – cererea de înregistrare nr. 14 444 855

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 13 martie 2018 în cauza R 2104/2017-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate întrucât este nelegală și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) și a articolului 59 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Bodegas Altun/EUIPO – Codornú (ANA DE ALTUN)

(Cauza T-334/18)

(2018/C 249/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Bodegas Altun, SL (Baños de Ebro, Spania) (reprezentant: J. Oria Sousa-Montes, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Codornú, SA (Esplugues de Llobregat, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii figurative ANA DE ALTUN – cererea de înregistrare nr. 11 860 913

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 14 martie 2018 în cauza R 173/2018-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2018 – Gibson Brands/EUIPO – Wilfer**(Forma unei chitare)****(Cauza T-340/18)**

(2018/C 249/54)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Gibson Brands, Inc. (Nashville, Tennessee, Statele Unite) (reprezențați: K. Hughes, solicitor, A. Renck și C. Stöber, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hans-Peter Wilfer (Markeneukirchen, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta în fața Tribunalului

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unei chitare) – Marca Uniunii Europene nr. 9 179 953

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 martie 2018 în cauza R 415/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului și, în cazul în care intervine în procedură, a celeilalte părți în fața camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
 - încălcarea articolului 52 alineatul (2) coroborat cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

Ordonanța Tribunalului din 29 mai 2018 – Sowaer/Comisia**(Cauza T-474/16)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/55)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.**Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2018 – QD/EUIPO****(Cauza T-787/16)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/56)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 22, 23.1.2017.**Ordonanța Tribunalului din 31 mai 2018 – QD/EUIPO****(Cauza T-199/17)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/57)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 161, 22.5.2017.**Ordonanța Tribunalului din 30 mai 2018 – António Conde & Companhia/Comisia****(Cauza T-443/17)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/58)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 293, 4.9.2017.**Ordonanța Tribunalului din 29 mai 2018 – Nova Brands/ EUIPO – Natamil (Natamil)****(Cauza T-23/18)** ⁽¹⁾

(2018/C 249/59)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 94, 12.3.2018.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO